

עפ"א 33265/08/16 - אשר גבאי נגד עיריית חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 33265-08-16 גבאי נ' עיריית חיפה
תיק חיצוני: 340/14

בפני	כבוד השופטת עדי חן-ברק
מערערים	אשר גבאי
נגד	
משיבים	עיריית חיפה

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה - דין הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור להידחות.

1. נקודת המוצא בנושא זה הינה כי:

"...על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בדין. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להתמשכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטרד לאורך זמן רב בנוגע לפסק-דין בו זכה; האינטרס של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות, היעילות והוודאות המשפטית; וכן השאיפה להימנע מקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור". בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.06)

2. כאמור בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור.

יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים **"טעם ממשי המניח את הדעת"** (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/8/09).

3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

4. בנסיבות המקרה שבפנינו, לא הצביע המבקש על כל טעם ממשי לאיחור, ודי בכך להביא לדחיית בקשתו. יובהר כי מבוקש להאריך מועד להגשת ערעור על גזר דין שניתן עוד ביום 4/12/14 (דהיינו לפני כשנה ותשעה חודשים!).

אומנם מדובר בגזר דין שניתן בהעדר התייצבות המבקש ברם לאחר מכן הגיש המבקש מספר בקשות לביטול גזר הדין, והתקבלו החלטות הדוחות בקשתו (ראה החלטה מיום 5/7/15, ומיום 20/1/16 - ההחלטה מיום 5/7/15 מוזכרת בהחלטה מיום 20/1/16 אך לא צורפה)

המבקש לא הגיש ערעור גם לאחר שניתנו ההחלטות כאמור לעיל, ולא הובא כל נימוק לסיבה בגינה המתין המבקש זמן רב כל כך.

5. אוסיף כי במסגרת שיקולי בית המשפט בבקשה להארכת מועד בכל הנוגע לאינטרס סופיות הדיון של הנאשם, ייתן בית המשפט דעתו לשאלה האם למבקש הייתה הזדמנות להימנע מהאיחור בהגשת הערעור והאם מועד הגשת הערעור היה בשליטתו באופן שמדובר ברשלנות או בטעות מצידו.

ככל שהגורמים לאיחור היו בשליטתו של המבקש כך יש ליתן משקל רב יותר לאינטרס הסופיות (ראה ב"ש (ירושלים) 4552/03 פאיק נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 26/6/03).

במקרה דנן ברור כי הדבר היה בשליטת המבקש, וכאמור לעיל, לא הובא כל הסבר לאיחור המשמעותי כל כך.

6. גם סיכויי הלכאורים של הערעור אינם מובהקים כלל, ובוודאי שאין בהם כדי לשנות התוצאה האמורה לעיל.

סוף דבר - הבקשה נידחת.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ו, 02 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.